

CERCA

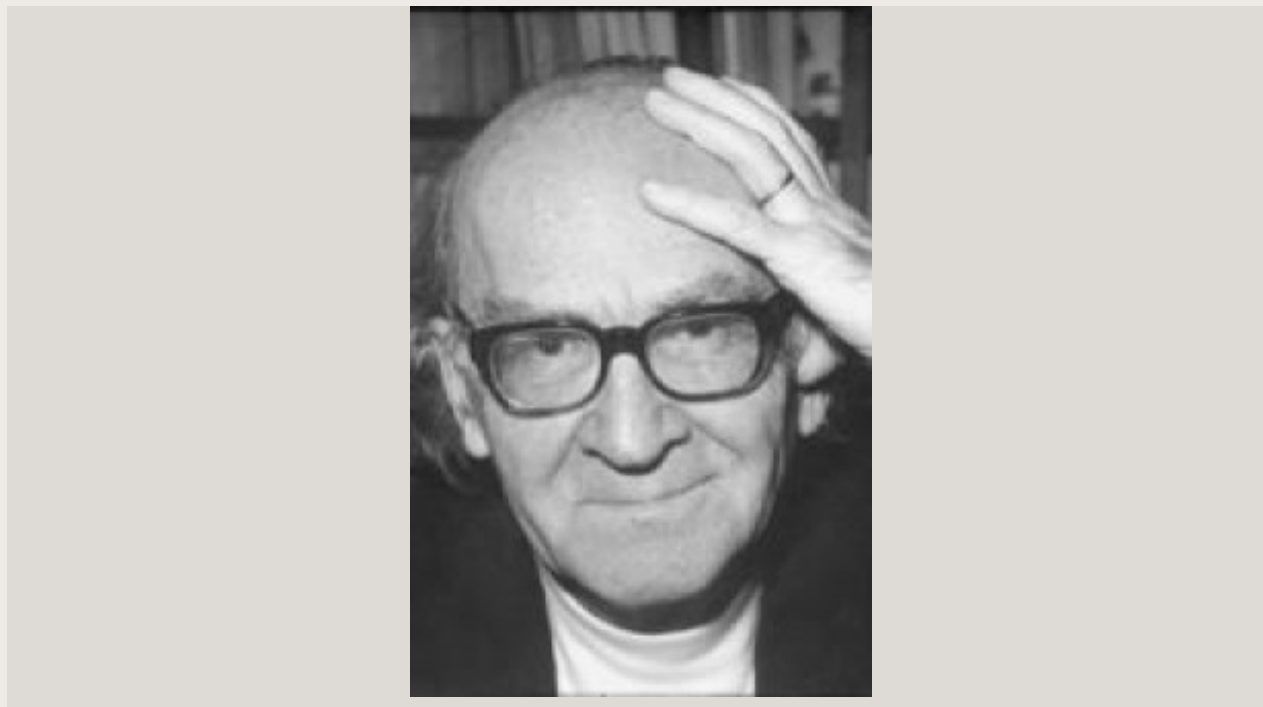
OPINIONS CONVERSES DE SOFÀ **LLIBRES** TRIBUNA BALLARÍN EDITORIAL

ENQUESTES

EL VERMUT

Mircea Eliade, per fi, en català

Viena i Fragmenta ens ofereixen dues obres paradigmàtiques del gran autor romanès, traduïdes a la

0 M'agrada 0 Tweet +1

NEWSLETTER

Subscriu-te al newsletter del Matí

SUBSCRIU-TE

PUBLICITAT

FACEBOOK

Troba'ns a Facebook

Inscriu-te

Crea un compte o inicia sessió

El Matí Digital

M'agrada

nostra llengua

Pels que tenim una memòria relativament curta, Romania és poc més que la llunyana imatge de Nadia Comanenci fugint als Estats Units, del Conducator Ceaucescu executat mentre dinàvem el dia de Nadal de 1989, el drama dels orfenats i els nens arribats de Bucarest i les migracions recents. Però hi hagué un temps en que Romania, aquell país llatí envoltat d'eslaus que conserva en el seu nom la petjada de l'Imperi, donà almenys tres noms a la gran cultura: Eugène Ionesco, Emil Cioran i Mircea Eliade. D'aquest darrer, un dels grans historiadors de les religions, erudit savi, narrador fascinant ens han arribat darrerament les primeres traduccions al català. Hem d'estar content, però ahora avergonyits: És normal que l'obra d'un dels pensadors més destacats del segle XX, d'un dels escriptors europeus més recomanables i símbol d'una cultura que ja tenim més a prop que mai, encara estigués disponible per al públic català en la nostra llengua? Per sort, dues editorials – cadascuna pel seu camí i amb obres completament diferents – han esmenat aquest oblit flagrant.

Cal dir que la primera a oferir un text d'Eliade al català va ser Viena Edicions que amb l'encert habitual va col·locar Maitreyi, la novel·la més coneguda de l'autor en la seva col·lecció de clàssics del segle XX El Cercle de Viena. Maitreyi o la nit bengalina és molt més que una novel·la, fins i tot molt més que la més coneguda de les obres

Joan Safont

Mataró, 1984. Periodista i advocat. Va estudiar dret a la UPF i un màster de periodisme a Blanquerna. Col·labora a diversos mitjans locals i nacionals. Ha escrit guions de documentals i li interessa especialment la intel·lectualitat catalana davant la Gran Guerra i el periodisme català dels anys 20-30. Director d'El Matí Digital

[El fracàs històric del federalisme](#)

[Un dinar per al record](#)

[+ articles](#)

The screenshot shows a Facebook post from the page 'El Matí Digital'. The post content includes:

- Profile picture and name: **El Matí Digital**
- Text: 'Nou article de Jordi Feixas s'
- Article title: **La falta de coherència del elmati.cat**
- Text: '<p>El PSC fa perillosos equili
- Timestamp: July 5 at 3:55am
- Another post snippet: **El Matí Digital**, 'Marina Porras sobre Kafka', 'A 308 persones els agrada **El Matí Digital**'
- User avatars: Víctor, Xavi, Albert, Anna
- Footer: 'Complement social de Facebook'

d'Eliade o que un clàssic del segle passat: és una història d'amor fascinant, que transcendeix el que queda explicat al llibre per esdevenir una història d'anada i tornada. El 1928, el jove Mircea Eliade viatja a l'Índia seguint el seu interès per les religions orientals. El seu mestre, el pensador Surendranath Dasgupta l'acull a casa seva, on no triga a néixer l'amor amb la seva filla, la jove Maitreyi que dóna nom al llibre, poetessa i deixeble de Tagore. El relat de la passió d'aquest primer amor intens i fascinant, en un univers de sentiments, honors, secrets i tabús, se'ns presenta sota l'aparença del relat de l'enginyer Allan, enamorat, també, de la filla del seu cap. Evidentment, Maitreyi. La història, però, no s'acaba en el previsible i desesperat final de la relació, sinó que, anys més tard, la pròpia Maitreyi Devi, una respectada intel·lectual va publicar Mircea, una història d'amor, en que, des del punt de vista de la jove hindú que, també, descobreix l'amor entre cultures a través de l'hoste occidental del seu pare, defensa el caràcter pur i net de la seva relació. Fins i tot, sembla que els antics amants, ja uns venerables ancians, es tornaren a veure, molts anys després.

Poc després, l'editorial Fragmenta – de qui parlàvem fa ben poc – ens tornava a donar motius d'alegria amb la traducció, per primera vegada al català, d'un dels assajos més importants i transcendents del Mircea Eliade historiador de les religions: El sagrat i el profà. En aquest estudi, publicat per primera vegada en alemany a la dècada dels cinquanta, el religiós sense religió que és Eliade parteix a la recerca d'allò que roman del sagrat en el món profà a través d'aquesta vinculació o alteritat

entre les dues categories. És a dir, al contrari dels qui troben el record del profà en el sagrat, l'autor segueix la petjada de tot el que de sagrat es manté en l'univers profà, de tot allò sagrat que es conserva amagat en el món profà. Partint de les societats arcaiques que tant van interessar al savi, a través d'aquesta dicotomia es pot arribar a l'art contemporani, on la traça del sagrat és absolutament patent, quan més difícil sembla localitzar-lo.

Aprofitem, doncs, l'oportunitat de llegir en català, i per primera vegada, a l'imprescindible Mircea Eliade en català i llegim-lo, per partida doble, com a novel·lista i com a estudiós. Mai ha estat tan fàcil.

ELIADE, Mircea

Maitreyi o la nit bengalina. Viena Edicions, Barcelona 2011.

El sagrat o el profà. Fragmenta Editorial, Barcelona 2012.

16.03.12

0

381

Comenta

Nom *

Correu electrònic

Lloc web

Comentari *

ENVA

© 2012 El Matí
Digital
1928

des de

El Matí Digital no es responsabilitza dels
articles que no estiguin firmats per
l'Editorial

[Avis legal](#)

[Mapa web](#)

fet a:

